

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/1/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

64/2016. (IV. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2016. január 3-án előterjesztett **panaszát** a 2016. április 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2016. január 3-án, elektronikus úton terjesztette elő beadványát, amelyben előadta, hogy 2015. december 20-án, 1 óra 59 perckor hívta a segélyhívót és mentőt valamint rendőri intézkedést kért, a sérelmére elkövetett bántalmazás miatt. A helyszínre érkező fiatal rendőrök a bántalmazót ismerősként üdvözölték. A panaszostól megkérdezték, van-e rendőr ismerőse. A helyszínen panaszos nem írt alá jegyzőkönyvet, sőt, a panaszost figyelmeztették, hogy garázdaság miatt feljelentést tesznek ellene. A panaszossal egy társaságban, a helyszínen tartózkodó ismerőseit nem hallgatták meg, az adataikat sem vették fel, csak a bántalmazó társaságát kérdezték ki. A mentő beszállította panaszost a szombathelyi kórház sürgősségi osztályára, ahonnan az ügyeletes orvos értesítette a rendőrséget, hogy 8 napon túl gyógyuló, többszörös állkapocstörést szenvedett

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

panaszos. 2015. december 21-én, a szájsebészetten panaszost megoperálták. A mai napig nem intézkedett a rendőrség érdemben, az ügyben.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Dr. G. F. r. ezredes, kapitányságvezető a Testület megkeresésére 2016. február 24-én adott válaszában az alábbiakról számolt be.

A Sz. Rendőrkapitányság munkatársai a T. K. utasítására, 2015. december 20-án 02 óra 10 perckor a Sz., K. L. utcában található K. M. Sörözőbe mentek, mert a panaszos bejelentette, hogy megverték.

Az Országos Mentőszolgálat munkatársai a rendőrök kiérkezésekor már a helyszínen voltak, ezért nem volt szükség biztonsági intézkedésre.

Az intézkedő rendőrök jelentéseikben egybehangzóan kijelentették, hogy a helyszínen senkit nem üdvözöltek ismerősként. Sem a panaszost, sem a helyszínen tartózkodókat nem ismerték. A panaszos egyedül ment oda a kiérkező rendőrökhöz. A tanúkutatás során nem volt fellelhető olyan személy, aki a panaszos társaságához tartozott és alátámasztotta volna a panaszosnak a bántalmazással kapcsolatos állításait. A rendőri intézkedés a vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelően, részrehajlástól mentes volt.

A panaszos a rendőri intézkedés megkezdése előtt sérült meg. A helyszínre érkező rendőrök annyit láttak, hogy panaszosnak a szája vérzik. A helyszínen a tanúk elmondták, hogy a panaszos több alkalommal elesett, de azt nem látták, hogy bárki bántalmazta volna. A fentebb leírtak alapján a rendőröknek segítségnyújtási kötelezettsége nem állt fenn. A panaszos sérülésének fokáról a Mentőszolgálat munkatársai a helyszínen nem tudtak nyilatkozni, további ellátás céljából a szombathelyi M. Kórházba szállították.

Az intézkedő rendőrök részéről a panaszos felé olyan kérdés, hogy van-e rendőr ismerőse nem hangzott el.

Az intézkedéssel összefüggésben a panaszossal szemben sem büntető-, sem szabálysértési eljárást nem kezdeményeztek. Az eseményről rendőrségi videofelvétel nem készült, térfelügyelő kamera az eseményeket nem rögzítette. A panaszos bántalmazása miatt a Sz. Járási és Nyomozó Ügyészség folytat büntetőeljárást súlyos testi sértés bűncselekményének alapos gyanúja miatt.

2) M. S. R. r. ftörm. és D. D. c. r. törm. 2015. december 20-án kelt közös jelentése szerint:

2015. december 20-án 2 óra 10 perckor a TIK utasítására a Sz. K. L. utcában lévő K. M. Sörözőhöz mentek, mivel ott a bejelentő – a panaszos - szerint őt megverték. A helyszínen igazoltatták a

panaszost, aki elmondta, hogy egy számára ismeretlen személy őt megütötte, akin szemüveg volt, de pontosabban nem tud elmondani. A panaszos szája véres volt, leheletén erős alkoholszagot lehetett érezni, mozgása koordinálatlan, beszéde összefüggéstelen. Eközben megérkeztek az OMSZ munkatársai is. akik elkezdték a panaszos ellátását, majd a Sz.-i M. Kórház SBO-ra szállították.

A helyszínen igazoltatás alá vontak további három személyt, K. Cs-t , R. V. K-t illetve B. B. M-et. Nevezettek egyhangúan elmondták, hogy a számukra ismeretlen panaszost látták a K. M. előtt, köztük mindenkivel, esett-kelt, amiből ők arra következtetnek, hogy ennek során szerezte a fiatal ember a sérüléseit, nem látták, hogy bárki megütötte volna őt. A tanúkutatás során más személyt, aki érdemben tudott volna nyilatkozni az üggyel kapcsolatban nem találtak. A helyszín környékén kamerát nem fedeztek fel, ami a helyszín környékét rögzítené.

3) B. D. c. r. törm. 2016. február 17-én kelt jelentése szerint:

2015. december 19-én 17:00 órától 2015. december 20. 05:00 óráig mozgóőr szolgálatot látott el Sz. belvárosi őrsön I. R. c.r.törm kollégával, melynek során 02 óra 15 perc körüli időben a TIK utasította, hogy menjen a K. utcában található K. M. sörözőhöz, mivel onnan bejelentés érkezett. A pontos bejelentést már nem tudja felidézni a jelentést tevő, mivel az eset több mint 2 hónappal a jelentés megírása előtt történt.

Mivel gyalogos szolgálatot látott el és a kitérkezés több időt vett igénybe, ezért a gépkocsizó járőrök is a helyszínre indultak. Kitérkezésére a helyszínen voltak az OMSZ munkatársai, akik egy sérült személyt láttak el a mentőautóban, akit nem is látott. A helyszínen volt két gépkocsizó járőrpáros is. Az egyik párost M. S. R. r. ftörm valamint D. D. r. törm alkotta, a másik párost pedig emlékei szerint N. G. r. törm, valamint G. I. r. törm alkotta.

Mivel a helyszínre nem a jelentést tevő érkeztem elsőként, ezért az intézkedést sem ő folytatta le, hanem valamelyik gépkocsizó járőrpáros. Hogy melyik, azt nem tudja megmondani. A helyszínen csak az esetleges segítségnyújtás lehetőségeként ott maradt, ám a járőrök intézkedésében nem volt szükség segítségre.

A jelentést tevő megjegyzi, hogy a jelenlévő civil személyek közül senkit sem ismert, senkit nem igazoltatott, illetve senkiről sem volt előzetes ismerete. 2016. február 17-én 12 óra 45 perckor B. L. r. őrgy utasítására megjelent Sz., K. L. utcában, hogy ott információt gyűjtsön az esetleges kamerafelvételekkel kapcsolatban. Az információgyűjtés során megállapítást nyert, hogy a szórakozóhelynek nincs olyan kamerája, amely a szórakozóhely előtti közterületet figyelné. A többi kamera felvételét - mely a szórakozóhelyen belül található - maximum 24 órán át őrzik meg.

4) M. S. R. r. ftörm. 2016. február 18-án kelt jelentése szerint:

2015. december 20-án 02 óra 10 perckor a Sz.-i TIK utasítására a Sz., K. L. utcában lévő K. M. Sörözőhöz ment a jelentést tevő rendőr, mivel onnan bejelentést tettek, hogy valakit megvertek. A helyszínen igazoltatta a bejelentőt, a panaszost, akinek erősen vérzett az orra, beszéde nehezen érthető volt, érezhetően erősen ittas állapotban volt. A panaszos elmondta, hogy egy számára ismeretlen személy megütötte őt. A helyszínen nem sikerült tisztázni a bejelentésben szereplő pontos körülményeket, az elkövető kilétét, a panaszos sérült, illetve alkoholos állapotára való

tekintettel. Az OMSZ munkatársait a TIK értesítette, amikor minket küldött a helyszínre, így külön biztonsági intézkedésre nem volt szükség.

A helyszínen senkit nem üdvözölt ismerőseként a jelentést tevő rendőr, sem a panaszost nem ismerte, sem a későbbiekben igazoltatott személyeket, akiknek az adatait rögzítette. Továbbá a vele a helyszínen megjelent kollégák sem köszöntek úgy senkinek mintha ismernék az intézkedés alá vont személyeket, tartották magukat az előírt intézkedési formulákhoz. A panaszos társaságának az adatait nem tudták rögzíteni, mivel a panaszos egyedül jött oda hozzájuk, a későbbi tanúkutatás során pedig nem sikerült olyan személyt igazoltatni, aki a panaszos állítását alátámasztotta volna. Az intézkedést részleghajlás nélkül tették, az intézkedés alá vont személyeket nem ismerte a jelentést tevő az intézkedés előtt.

A panaszos a rendőri intézkedés során sérülést nem szenvedett, a mentőautóhoz személyesen kísérte el a jelentést tevő rendőr. A panaszos sérülésének fokáról és lehetséges okáról az OMSZ munkatársai a helyszínen nem tudtak nyilatkozni. A panaszostól nem kérdezték meg, hogy van-e rendőr ismerőse, nem volt rá ok a jelentést tevőnek, mivel a panaszosossal azonos vezetéknevű rendőrt nem ismer a kapitányságon. A panaszossal szemben nem indult sem büntető, sem szabálysértési eljárás az intézkedéssel összefüggésben.

5) N. G. c. r. törm. és G. I. c. r. törm. 2016. február 18-án kelt közös jelentése szerint

2015. december 20-án szolgálatuk teljesítése során 02 óra 10 perckor a TIK utasítására több tagállomással együtt, megjelentek Sz., K. L. utcában található K. M. Söröző előtti útszakaszon mivel, onnan verekedésről tettek bejelentést.

Amikor a helyszínre értek, M. S. R. r. ftorm, és D. D. r. törm. már megkezdte az intézkedést. Tájékoztattak, valamint intézkedés alá vonták azokat a személyeket, akik az említett helyszínen a verekedéssel kapcsolatban érdemi információval tudtak szolgálni. A verekedés sértette ekkor, már a helyszínen lévő mentőgépjárműben tartózkodott, ellátás alatt.

A helyszínen nagy volt az ittas fiatalokból álló tömeg, akik körbe állták az intézkedő járőrpárost. A helyzetet felismerve a tömeg hangadóit a jelentést tevő rendőrök félre hívták, elkülönítve őket az intézkedés helyszínétől, hogy M. S. R. r. ftorm, és D. D. r. törm az intézkedést eredményesen végre tudja hajtani és be tudja fejezni. A fiatalok érdemi információval, az esettel kapcsolatban nem tudtak szolgálni, így velük szemben rendőri intézkedés nem vált szükségessé. Részükről, más intézkedés nem vált szükségessé.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát

sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a nyomozó vagy szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos sérelmére a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el valaki bűncselekményt vagy szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület a rendőrség nyomozó- vagy szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja a Testület, hogy indokolt volt-e büntető- vagy szabálysértési eljárás megindítása, megszüntetése, továbbá nem vizsgálhatja magát a büntető- vagy szabálysértési eljárásban hozott döntést. A Testület a hatásköri szabályok értelmében a büntető- vagy szabálysértési eljárást megelőző rendőri intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy nem történt érdemben semmi a sérelmére elkövetett bántalmazás ügyében. A fentiek alapján, a Testület nem rendelkezik hatáskörrel, arra vonatkozólag sem, hogy a rendőrség nyomozó hatóságként milyen eljárási cselekményeket tesz, illetve tesz-e eljárási cselekményt.

A Testület a panaszos által sérelmezett büntetőeljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt, emberi méltósághoz és az abból levezethető testi integritáshoz való alapvető jogát, XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményéhez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

2) A Testület elsőként az eljáró rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

A panaszos arról számolt be, hogy 2015. december 20-án, 1 óra 59 perckor hívta a segélyhívót és a mentőt valamint rendőri intézkedést kért, a sérelmére elkövetett bántalmazás miatt.

A Testület rendelkezésére álló rendőri iratok szerint 2015. december 20-án 2 óra 10 perckor bejelentést tett a panaszos, miszerint megverték őt.

A rendőrség intézkedési kötelezettségét, az Rtv. 13. § (1) bekezdés szabályozza, amely szerint, a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Testület ezen a ponton utal töretlen gyakorlatára, amely szerint a szabálysértési és bűncselekményi tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési vagy nyomozó hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a szabálysértés, illetve bűncselekmény elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e.

A Büntetőtörvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

A Testület a bűncselekmény elkövetésének gyanújával összefüggő panaszos által tett bejelentés valamint a Btk. vonatkozó tényállásának ismertetését követően arra a döntésre jutott, hogy az intézkedéshez szükséges gyanú fennállhatott a rendelkezésre álló információk összességének mérlegelése alapján. A Testület megítélése szerint egy bűncselekmény elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend, közbiztonság védelme érdekében az Rtv. 13. § alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

A Testület megítélése szerint a panaszos bejelentés, miszerint bántalmazták az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségességé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, így erre tekintettel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) Ezt követően a Testület azt vizsgálta, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége a konkrét esetben milyen intézkedések foganatosítására terjedt ki és annak eleget tett-e a rendőrség.

a) A panaszos és a rendőrség előadása megegyezik abban a tekintetben, hogy a panaszos sérült volt, amikor a rendőrség kiért a helyszínre, ahol kisebb tömeg volt a panaszoson kívül, mivel az intézkedés egy vendéglátóegységnél történt. Olyan egyéb körülményről sem a panaszos, sem a rendőrség nem számolt be, miszerint kényszerítőeszköz vagy előállítás foganatosítása vált volna szükségessé. Ezen tényállás alapján vizsgálta a Testület, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége, milyen intézkedések foganatosítására terjedt ki.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 24. § (1) bekezdés szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáférőkhöz a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”

Az Rtv. 32. § szerint a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.

Az Rtv. 37. § szerint „a rendőr az önveszélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése, továbbá az államhatár védelme érdekében a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket; b) intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában; c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására; d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;

A fentiek alapján a megismert tényállás és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján, figyelembe véve az Rtv. 13. § szerinti intézkedési kötelezettség jelen állásfoglalásban már idézett rendelkezését, a Testület álláspontja szerint kijelenthető, hogy **a rendőrök intézkedési kötelezettsége a helyszínre érve a panaszos orvosi ellátáshoz való hozzásegítésére, illetve, az Rtv. 13. § és 32. §-aiból levezethetően egy alapszintű tényállás tisztázására, esetleges szemtanúk felkutatására, kikérdezésére, adataik rögzítésére terjedt ki, a későbbi eljárás érdekében, így erre tekintettel a Testület megállapítása szerint a rendőrök eleget tettek a fentebb hivatkozott jogszabályok által előírt kötelezettségüknek, tehát nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető joga.**

b) A Testület vizsgálta, hogy a rendőrség eleget tett-e segítségnyújtási kötelezettségének, elősegítették-e a sérült panaszos orvosi ellátáshoz történő hozzáférését, alkalmazták-e az Rtv. 37. § szerinti biztonsági intézkedést.

A panaszos beadványában előadta, hogy a mentő beszállította panaszost a Sz. kórház sürgősségi osztályára, ahonnan az ügyeletes orvos értesítette a rendőrséget, hogy 8 napon túl gyógyuló, többszörös állkapocstörést szenvedett panaszos. 2015. december 21-én, a szájsebészetben panaszost megoperálták.

M. S. R. r. ftörm. és D. D. c. r. törm. 2015. december 20-án kelt közös jelentése szerint mikor kiérkeztek és a panaszost intézkedés alá vonták, a mentők a helyszínen voltak, így külön biztonsági intézkedésre nem volt szükség. M. S. R. r. ftörm. 2016. február 18-án kelt jelentése szerint a mentőket a TIK értesítette, amikor őket a helyszínre küldték.

A fentiek alapján, mivel a mentők értesítése külön megtörtént és a rendőrökkel egy időben kiérkeztek, a Testület álláspontja szerint nem volt szükséges a rendőrség részéről külön biztonsági intézkedés foganatosítására. Ezért a panaszos emberi méltóságához és az abból levezethető testi integritáshoz valamint tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

c) A rendőrséget, jelen állásfoglalás III. rész 3) a) pontja alapján tényállás tisztázási, felderítési kötelezettség is terhelte, mivel a panaszos bejelentése alapján bűncselekmény gyanújára lehetett következtetni.

A panaszos beadványában úgy nyilatkozott, hogy a vele egy társaságban, a helyszínen tartózkodó ismerőseit nem hallgatták meg, az adataikat sem vették fel, csak a bántalmazó társaságát kérdezték ki.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos egyedül tartózkodott a helyszínen, a tanúkutatás során nem volt fellelhető olyan személy, aki a panaszos társaságához tartozott volna és alátámasztotta volna a panaszos bántalmazással kapcsolatos állításait. M. S. R. r. ftörm. és D. D. c. r. törm. 2015. december 20-án kelt közös jelentése szerint a helyszínen a tanúkutatás keretében intézkedés alá vontak három személyt, K. Cs-t, R. V. K-t és B. B. M-t. A személyek egybehangzóan elmondták, hogy a számukra ismeretlen panaszost látták a vendéglátóhely előtt kötözködött mindenkivel, esett-kelt, amiből ők arra következtettek, hogy ennek során szerzte sérüléseit, nem látták, hogy bárki megütötte volna őket. A panaszos bántalmazása miatt büntetőeljárás indult súlyos testi sértés megalapozott gyanúja miatt.

A Testület álláspontja szerint, ahogy jelen állásfoglalás III. rész 3) a) pontjában is kifejtette, a rendőrséget az Rty. 13. §-ból levezethetően terhelte tényállás tisztázási kötelezettség. Azonban ezen kötelezettség nem terjed ki a tényállás teljes részletes felderítésére, csupán egy alapszintű tényállás tisztázásra, annak érdekében, hogy az esetleges további intézkedések (pl.: előállítás) szükségessége eldönthető legyen. A tényállás részletes felderítése, tisztázása már a nyomozóhatóság, büntetőeljárás feladatai közé tartozik, amelynek vizsgálatára a Testület nem rendelkezik hatáskörrel.

A felmerült rendőri jelentések alapján az intézkedés során ezen alapszintű tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett a rendőrség, tehát mulasztás nem terheli ezzel kapcsolatban.

A rendőrség tényállás feltárási kötelezettségének eleget tett a Testület álláspontja szerint, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

4) A panaszbeadványt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A panaszbeadványban foglaltak alapján arra lehet következtetni, hogy a panaszos megkérdőjelezi a részrehajlás-mentes intézkedés követelményének teljesülését a kifogásolt rendőri fellépéssel kapcsolatban. A panaszos előadta, hogy a helyszínre érkező fiatal rendőrök a bántalmazót ismerősként üdvözölték. A panaszostól megkérdezték, van-e rendőr ismerőse. A panaszossal egy társaságban, a helyszínen tartózkodó ismerőseit nem hallgatták meg, az adataikat sem vették fel, csak a bántalmazó társaságát kérdezték ki.

A Testület rendelkezésére álló rendőrségi iratok, ezzel kapcsolatban kifejtették, hogy a panaszos egyedül tartózkodott a helyszínen, a tanúkutatás során nem volt fellelhető olyan személy, aki a panaszos társaságához tartozott volna és alátámasztotta volna a panaszos bántalmazással kapcsolatos állításait. M. S. R. r. ftörm. és D. D. c. r. törm. 2015. december 20-án kelt közös jelentése szerint a helyszínen a tanúkutatás keretében intézkedés alá vontak három személyt, K. Cs-t, R. V. K-t és B. B. M-t. A személyek egybehangzóan elmondták, hogy a számukra ismeretlen panaszost látták a vendéglátóhely előtt kötözködött mindenkivel, esett-kelt, amiből ők arra következtettek, hogy ennek során szerezte sérüléseit, nem látták, hogy bárki megütötte volna őket. M. S. R. r. ftörm. 2016. február 18-án kelt jelentése szerint a panaszostól az intézkedő rendőrök nem kérdezték meg, hogy van-e rendőr ismerőse. Az intézkedő rendőrök sem a panaszost sem a későbbiekben igazoltatott személyeket nem üdvözölték ismerősként. A helyszínen megjelent rendőrök nem köszöntek úgy senkinek, mintha ismernék, tartották magukat az előírt intézkedési formulákhoz.

A panaszos által valószínűsített részrehajló rendőri fellépés a Testület megállapítása szerint csupán feltételezéseken alapul. Ennek a feltételezésnek a központi motívuma pedig az, hogy „az intézkedő rendőr az ismerősét vagy kollégáját biztos, hogy előnyben részesíti”. A megismert történeti tényállás nem tartalmazott olyan elemet a Testület álláspontja szerint, amely arra engedne következtetni, hogy a panaszost más személyhez képest hátrányosan kezelték volna a rendőrök. Semmilyen, a jelen ügyben felmerült bizonyítási eszköz nem erősítette meg a panaszos azon állítását, hogy társaságban tartózkodott volna a panaszos, amely társaság meghallgatásától a rendőrség elzárkózott volna.

A Testület jelen állásfoglalás III. rész 3) pontjában megállapította, hogy az intézkedő rendőr intézkedési kötelezettségének eleget tett. Önmagában az, hogy az intézkedő rendőrt az intézkedés alá vont személyt esetleg ismerte vagy ugyanazon foglalkozást űzik (rendvédelmi dolgozók) nem alapozza meg az egyenlő bánásmód sérelmét a Testület álláspontja szerint.

Csak az alapozná meg az egyenlő bánásmód sérelmét, ha ilyen esetben a rendőr az eljárása során a rekonstruált történeti tényállásban kimutathatóan az általa ismert - vagy szimpatikusabb – személyt részesítené előnyben. Ugyanakkor megállapítható, hogy a panaszos maga nem tudta megnevezni a

helyszínen támadóját, és az is kérdésessé vált a felmerült nyilatkozatok alapján, hogy a panaszos állításait erősítő társaság tartózkodott-e a helyszínen. Mindez a rendőrség tanúkutatási lehetőségeit erőteljesen beszűkíti részrehajlás nélkül is. A panaszos feltételezésén túl nem tudott olyan konkrét körülményt a Testület elé tárni, ami szerint alappal lehetne az egyenlő bánásmód sérelmére következtetni.

Mindezekre tekintettel a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módját illetően nem sérült az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelménye.

IV.

A Testület a panaszos által sérelmezett büntetőeljárással kapcsolatos panaszkezelés tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. A Testület megítélése szerint a panaszos bejelentés, miszerint bántalmazták az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, amelynek a rendőrök eleget tettek, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A rendőrök intézkedési kötelezettsége a helyszínre érve a panaszos orvosi ellátáshoz való hozzásegítésére, illetve a tényállás tisztázására, esetleges szemtanúk felkutatására, terjedt ki, amelynek szintén eleget tett a rendőrség, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga ebben a vonatkozásban nem sérült. Mivel a mentők értesítése külön megtörtént és a rendőrökkel egy időben kiérkeztek a helyszínre, a Testület álláspontja szerint nem volt szükséges a rendőrség részéről külön biztonsági intézkedés foganatosítására, ezért a panaszos emberi méltósághoz és az abból levezethető testi integritáshoz, valamint tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült. A rendőrség tényállás feltárási kötelezettségének eleget tett a Testület álláspontja szerint, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módját illetően nem sérült az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelménye.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött.

Budapest, 2016. április 7.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag